

Chương 343: Bertus Điều Tra Về Reinhardt

(Số từ: 3551)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

17:13 PM 09/04/2023

Trong nháy mắt, Lucynil và tôi trở lại vùng ngoại ô của Thủ đô Đế quốc.

Trước khi tôi biết điều đó, Lucynil đã biến đổi từ một ma cà rồng với đôi mắt rắn thành một cô gái với mái tóc bạc và đôi mắt xanh.

Tôi cũng đã trở lại dạng Reinhardt thay vì Valier.

"Hừm, vậy đây là ngục trang của anh sao?"

"Đúng vậy."

Lucynil liếc nhìn từ trên xuống dưới hình dạng Reinhardt của tôi và khoanh tay.

"Anh chắc chắn trông giống như đang có vấn đề về thái độ."

"Cái gì?"

"Chính xác là vậy."

Không có ai khác xung quanh.

"Đã lâu rồi tôi mới đến Thủ đô Đế quốc."

Lucynil nhìn chằm chằm vào khung cảnh rộng lớn của Thủ đô Đế quốc.

"Cô có nơi nào để ở không?"

"Hmm... Tôi được bảo đi tìm một người tên là Bá tước Argon Ponteus. Cô ấy nói rằng ông ta sẽ giúp tôi bằng cách nào đó."

Có vẻ như Lucynil đang định giao mình cho Sarkegar chăm sóc. Có niềm tin rằng Sarkegar sẽ giải quyết mọi việc bằng cách nào đó. Rốt cuộc, ông ấy là một chàng trai có năng lực.

Lucynil suy nghĩ sâu sắc trong khi khoanh tay.

"Anh cũng đã liên lạc với Black Order, phải không?"

"...Đúng vậy."

"Tôi không biết anh đã làm thế nào cho đến nay, nhưng từ giờ trở đi, nó sẽ thực sự nguy hiểm. Vì vậy, hãy cố gắng ở trong phạm vi mà tôi có thể giúp anh."

Cantus Magna và Black Order.

Khi tôi bắt đầu tham gia nghiêm túc với những người quyết tâm, tôi không thể không đối mặt với những tình huống nguy hiểm thường xuyên hơn. Vì vậy, có vẻ như Lucynil đang lên kế hoạch cung cấp một thứ gì đó giống như sự bảo vệ chặt chẽ.

Cô đã có một điểm.

Lucynil đã đúng.

"Ừm, cô không biết rằng tôi sẽ đến Temple sao?"

"...Temple?"

Tôi biết đây không phải là thời điểm thích hợp để nói ra điều đó.

So với những cuộc trò chuyện mà chúng tôi đã có cho đến nay, đây là điều tôi không nên nói.

Nhưng tôi thực sự cần phải đi học! Mặc dù bây giờ là kỳ nghỉ đông!

Temple là ưu tiên của tôi!

Nói đúng ra, đó là nơi quan trọng nhất! Theo nhiều cách!

"Ah, anh... người xâm nhập nơi đó đúng không?"

Có vẻ như Lucynil đã nghe được điều gì đó từ Eleris nên cô ấy nghiêng đầu.

‘Xâm nhập... đúng không?’

‘Hay không?’

"Quên đi. Đây không phải là lúc để anh làm điều đó sao?"

Lucynil nói rõ ràng như thể tôi nước đến chân mới nhảy.

Cảm giác thật kỳ lạ khi được giảng dạy bởi một người, mặc dù không phải là một đứa trẻ, nhưng trông giống như vậy.

"Không, tôi phải ở Temple. Tôi có rất nhiều mối quan hệ ở đó..."

"...Thực sự là anh nghiêm túc ư?"

"Đúng vậy."

Lucynil nhìn tôi, liếm môi và tuyệt vọng kìm lại cơn lũ lời nguyên mà cô ấy muốn tung ra.

"Không, có lý do!"

Thành thật mà nói, việc tôi ở lại Temple không chỉ là một cái cớ.

Việc xây dựng mối quan hệ với những người có ảnh hưởng tại Temple với lý do xây dựng lại Magiới quan trọng biết bao. Hơn nữa, các bạn cùng lớp của tôi là những người kế thừa tương lai của đế chế, và tôi đã nói với họ rằng tôi có ảnh hưởng lớn như thế nào đối với họ.

"...Bây giờ anh đề cập đến nó, nó phải có ý nghĩa."

Lucynil gật đầu như thể nó có lý khi tôi đề cập rằng tôi thâm nhập vào Temple để duy trì mối quan hệ với những nhân vật có ảnh hưởng trong đế chế.

"Nó khá nguy hiểm... nhưng tôi sẽ không can thiệp quá nhiều."

Lucynil khoanh tay và nhìn tôi.

"Tôi sẽ không mất mát gì nếu anh chết theo một cách lố bịch nào đó. Chỉ cần cẩn thận vì lợi ích của Eleris."

Có vẻ như Lucynil không có ý định can thiệp quá mức cần thiết vào công việc của tôi.

Nếu cô ấy tìm hiểu sâu hơn một chút, cô ấy sẽ nhận ra rằng tôi sống ở Temple vì một lý do hơi khác.

Điều đó sẽ có những điều phức tạp, nhưng may mắn thay, cô ấy đã không làm thế.

"Bây giờ, tôi sẽ làm theo lời khuyên của Eleris và tìm kiếm Bá tước Argon Ponteus."

Trong trường hợp đó, tôi có thể liên lạc với cô ấy thông qua băng Rotary. Khi cần đến Lucynil, tôi có thể gửi tin nhắn cho Sarkegar. Hoặc, khi Sarkegar đến để báo cáo, tôi có thể yêu cầu ông ấy gọi cho Lucynil.

Hiện tại, tôi chia tay Lucynil.

Một pháp sư vĩ đại khác. Lucynil, người cai trị của Wednesday.

Eleris nói rằng Lucynil linh hoạt hơn cô ấy, nhưng tôi vẫn không thể hiểu điều đó có nghĩa là gì.

Sau khi Lucynil bước vào Thủ đô Đế quốc đầu tiên, tôi cũng bắt đầu bước vào.

Harriet sẽ nghiên cứu [Ma pháp không gian] bằng cách sử dụng các tài liệu từ bộ phận phép thuật của cung điện. Tuy nhiên, mong đợi kết quả chỉ trong vài ngày sẽ khó khăn.

Kết quả đến từ phía tôi.

Đó là một thành tích khá lớn khi chỉ còn vài ngày nữa là đến Thủ đô Đế quốc.

"Điện hạ, kết quả điều tra cho thấy, không tìm được chứng cứ có thể truy ra."

"Ta hiểu rồi."

Bertus đang đọc các bản báo cáo trong văn phòng của cung điện mùa đông.

Cuộc điều tra của hoàng tộc và các Thánh Hiệp sĩ về cái chết gần đây của Riverrier Lanze vừa kết thúc. Tang lễ đã kết thúc, nhưng họ vẫn tiếp tục điều tra những con quỷ đã tấn công họ.

Chắc chắn rằng những sinh vật không phải con người đã tấn công.

Hầu hết các xác chết đã nổ tung và biến thành tro, nhưng một số được tìm thấy bị xé nát.

Các xác chết dường như đã chết trong khi chạy trốn.

Bertus đang xem qua những bức ảnh về chiến trường, được ghi lại bằng phép thuật.

Không có bức ảnh nào, nhưng có nhiều lời kể của nhân chứng về thứ gì đó có hình dạng của một con quỷ đang bay trên bầu trời đêm.

'Tại sao điều này xảy ra...'

Bertus chìm đắm trong suy nghĩ.

Có vô số lý do để lũ quỷ tấn công các Thánh Hiệp sĩ.

Hơn nữa, người ta cho rằng những con quỷ tấn công lần này chính là những kẻ đã tấn công các Thánh kỵ sĩ trước đó.

Lần trước, một pháp sư hùng mạnh, Lycanthrope và một con Rồng đã xuất hiện. Tất nhiên, nó không phải là một con rồng thực sự, nhưng họ vẫn không biết nó là loại yêu quái gì.

Trong cuộc tấn công trước đó, họ đã kích hoạt một cổng dịch chuyển và trốn thoát cùng với các tù nhân quý.

Tuy nhiên, không có thương vong sau đó.

Cuộc tấn công này đã làm cho nó rõ ràng.

Trong cuộc tấn công trước đó, lũ quỷ đã không thể chiến đấu với các Thánh Hiệp sĩ; chúng đã chọn không.

Chẳng mấy chốc, rõ ràng là lũ quỷ vào thời điểm đó không có ý định giết người.

Nhưng lần này, cuộc tấn công đã quá tàn nhẫn. Không chỉ tất cả các hiệp sĩ bị giết, mà ngay cả Riverrier Lanze cũng bị giết.

Có lẽ lúc đó chúng đã không đánh lại vì sơ tán tù nhân là ưu tiên hàng đầu.

Bertus cảm thấy như những suy nghĩ của mình ngày càng trở nên rối rắm.

Nó không chỉ đáng ngờ; có quá nhiều điểm kỳ lạ.

Anh ta có thể hiểu được việc sử dụng phép thuật hủy diệt quy mô lớn, nhưng có nhiều lời khai của nhân chứng về thứ gì đó giống như một con quỷ lang thang trên bầu trời đêm.

'Tại sao trên thế giới này lại?'

Có vẻ như họ chỉ đang dựng lên rằng đây là một cuộc tấn công của loài quỷ?

Sẽ tốt hơn nếu nguy trạng nó thành một cuộc xung đột giữa con người, nhưng con quỷ đã bay qua bầu trời đêm, phô trương sự hiện diện của nó.

Có phải những con quỷ biết về Hiệp Sĩ Vô Danh?

Có phải chúng hoàn toàn không biết gì về tình hình lực địa hiện tại?

Nếu chúng biết, lũ quỷ lẽ ra phải nguy trạng nó thành một cuộc xung đột của con người, chứ không phải để thể hiện sự tồn tại của chúng.

Thực tế là có những lời kể của nhân chứng thực sự về ma quỷ khiến mọi thứ trở nên tồi tệ hơn, và một số người thậm chí còn bắt đầu xì xào rằng Hoàng tộc hoặc phe ủng hộ đế chế đã nguy tạo nó thành công việc của ma quỷ để ám sát Hiệp Sĩ Vô Danh và thủ lĩnh của nó, Riverrier Lanze.

Nếu không có những lần nhìn thấy quỷ, sự cố này có thể đã châm ngòi cho một cuộc xung đột mạnh mẽ chống lại các Thánh Hiệp sĩ và Ngũ đại Thần giáo.

Biết được điều đó, lẽ ra chúng không nên dàn dựng cuộc tấn công theo cách này.

Nếu anh ta ở vị trí lãnh đạo tàn dư của Ma giới, anh ta sẽ không bao giờ làm điều đó như thế này.

'Đó không thể là sự ngu ngốc.'

Đây là điều dại dột nhất mà lũ quỷ có thể làm.

Nó sẽ chỉ giúp đế chế.

Người ta không nên phạm sai lầm khi nghĩ rằng tàn dư là ngu ngốc. Nó có thể chỉ là một động thái tình cảm, nhưng nó rất phù hợp với tình hình của đế chế.

'Chúng có thực sự giúp đế chế không? Nhưng tại sao?'

Không có lý do cho điều đó, nhưng có vẻ như lũ quỷ đã tấn công Hiệp Sĩ Vô Danh để giúp đỡ đế chế và cố tình tiết lộ sự tồn tại của chúng.

Tại sao chúng phải làm theo cách đó?

Tại sao lũ quỷ lại chấp nhận rủi ro như vậy để làm điều gì đó chỉ có lợi cho đế chế?

Thật quá lạc quan khi coi đây là một sai lầm của những người còn sót lại.

Những con quỷ đã giúp đỡ đế chế.

Mặc dù tình hình là như vậy, nhưng Bertus không thể hiểu tại sao chúng phải làm điều đó, và suy nghĩ của anh ngày càng trở nên rối rắm.

Anh thậm chí không thể bắt đầu hiểu ý định của chúng.

Khi Bertus nhú mày, cố gắng sắp xếp suy nghĩ của mình.

"Thưa Điện hạ... và về vấn đề mà ngài ra lệnh cho thần điều tra lần trước..."

Người cấp dưới thận trọng cắt ngang dòng suy nghĩ của hoàng tử khi anh ta báo cáo.

Đắm chìm trong suy nghĩ, Bertus càng nhú mày hơn.

"Trước kia? Người đang nói về cái gì?"

"Uh... điều tra cô gái tóc bạc..."

"À cái đấy à."

Do sự cố lớn, Bertus đã hoàn toàn quên mất vấn đề đó.

Khi ký ức về sai lầm to lớn mà anh ta đã mắc phải trở lại, mặt Bertus hơi đỏ lên.

"Hừm, vậy người có phát hiện cái gì sao?"

Một cô gái tóc bạch kim vô danh.

Cô ấy có một nét tương đồng tinh tế với Reinhardt, điều này khiến anh ấy tình cờ tự hỏi liệu họ có phải là chị em thất lạc từ lâu hay không.

Anh ấy đã từng gặp một cô gái tóc bạc trước đây, người này có nét tương đồng tinh tế với bạn cùng lớp Reinhardt của anh ấy, điều này khiến anh ấy nghĩ rằng họ có thể có quan hệ họ hàng với nhau.

Mặc dù anh gần như đã quên nó, nhưng ký ức vẫn còn khá mới mẻ đối với Bertus.

Về mặt kỹ thuật, điều này đã được theo dõi.

Đế chế thuộc về Hoàng đế, và Đế nhất hoàng tử là một trong những người kế vị ngai vàng quyền lực nhất.

Vì vậy, nếu hoàng tử công khai theo dõi ai đó, nó sẽ gây ra một sự náo động khá lớn.

"Đầu tiên, thần đã kiểm tra thông tin đăng ký của các công dân Thủ đô Đế quốc..."

"Và?"

Đế nhất Hoàng tử có thể tìm kiếm toàn bộ Thủ đô Đế quốc nếu anh ta muốn, nếu không phải là toàn bộ đế chế.

"Không có thông tin đăng ký phù hợp với các điều kiện Điện hạ đã đề cập."

"Vì tóc bạc có thể nhuộm... ta đoán là sẽ không."

Hy vọng về một sự kết hợp hoàn hảo với lượng thông tin hạn chế mà Bertus nhớ được là điều khó khăn.

Tóc bạc, mắt vàng, và xinh đẹp.

Thông tin quá mơ hồ.

Vì vậy, ngay cả khi cô ấy thực sự là một công dân của Thủ đô Đế quốc, sẽ rất khó để tìm được người đáp ứng các điều kiện.

"Vì vậy, thần đã tìm hiểu Reinhardt, người mà Điện hạ nói là bạn cùng lớp của ngài. Thần muốn bắt đầu với thông tin đăng ký của anh ấy..."

"Chà, đó sẽ là khả năng có thể xảy ra nhất."

Reinhardt đến từ đường phố, nhưng anh ta có thông tin đăng ký.

Bắt đầu từ nguồn gốc của anh ấy, có thể tìm hiểu thêm. Tuy nhiên, cấp dưới của anh ta dường như gặp rắc rối và gãi đầu.

"Nhưng lần đăng ký đầu tiên của Reinhardt là vào đầu năm ngoái. Tôi không thể tìm thấy bất kỳ thông tin nào trước đó."

"...Cái gì?"

Bertus nghiêng đầu trước nhận xét đó.

"Điều đó xảy ra khá thường xuyên. Người nghèo đôi khi sống mà không đăng ký gì cả... Và những người sống cả đời như những kẻ ăn xin trên đường phố đôi khi không có bất kỳ thông tin đăng ký nào cả. Vì Điện hạ đã nói Reinhardt đến từ đường phố..."

Thông tin đăng ký của Reinhardt lần đầu tiên được nhập vào năm ngoái. Điều đó có nghĩa là anh ấy đã sống như một người chưa đăng ký trước đó.

Nó không phải là bất thường.

Chắc chắn, nó không phải là lạ.

Tuy nhiên, Bertus đã từng nghi ngờ Reinhardt là người kế vị được nuôi dưỡng bởi một tổ chức tội phạm.

Reinhardt một mực phủ nhận, Bertus cũng không tin lời anh ta nhưng cũng không điều tra thêm.

Cấp dưới của anh ta nói rằng việc truy tìm nơi sinh của Reinhardt thực tế là không thể vì anh ta đã sống như một người không đăng ký trong một thời gian khá dài.

Đến lúc này, Bertus biết rằng một số quan niệm sai lầm của anh về Reinhardt là không đúng.

Băng Rotary, mà Reinhardt thuộc về, chỉ là một tổ chức của những người ăn xin.

Reinhardt chỉ đơn giản là một kẻ ăn xin. Anh ta được gửi từ Băng Rotary đến Temple.

Đăng ký của anh ấy là vào đầu năm ngoái.

Ngay sau khi đăng ký danh tính của mình, anh ấy đã vào Temple và đăng ký vào Royal Class.

Vì vậy, điều đó có nghĩa là anh ta đã có được một danh tính để vào Temple.

Bertus nghĩ rằng Reinhardt không có học thức, nhưng anh ta có con mắt sáng suốt.

Anh ấy biết rất nhiều điều đối với một người xuất thân từ đường phố, nhưng có thể anh ấy đã có được sự sáng suốt nhờ nhặt nhạnh nhiều thứ từ băng đảng từ khi còn trẻ.

Tuy nhiên, Bertus đột nhiên trở nên tò mò.
Reinhardt có thực sự đến từ Thủ đô Đế quốc?
Anh ấy sinh ra ở đâu và lớn lên như thế nào?
"Được, ta trực tiếp hỏi hần."

'Cậu đến từ đâu?'

'Cậu có anh chị em ruột không?'

Khi nào có thời gian, anh có thể ghé qua Temple
và hỏi anh ấy. Nó thật đơn giản.

Quyết định nghĩ về trường hợp của Reinhardt sau,
Bertus lại bắt đầu cân nhắc về nhóm quỷ.

Đầu anh vẫn như muốn nổ tung.

Đã vài ngày trôi qua kể từ khi anh trở về từ Hội
đồng ma cà rồng.

Không có gì thay đổi nhiều. Harriet de Saint-Owan
bận rộn với công việc của mình, cũng như các
thành viên câu lạc bộ nghiên cứu phép thuật.

Vì vậy, tôi dành cả ngày bận rộn, tập luyện với
Olivia và đợi Ellen trở về, như thường lệ.

Nhưng sau đó.

"Này, cậu đến từ đâu?"

Khi Bertus, người vừa đột ngột trở về từ cung
điện, đột nhiên hỏi câu đó, tim tôi như thất lại.

"Uh... Thủ đô Đế quốc."

"Ở đâu trong Thủ đô Đế quốc?"

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Chẳng lẽ anh phát hiện cái gì sao?

Tim tôi đập như điên.

Tuy nhiên, tôi tuyệt vọng duy trì thái độ bình tĩnh thông qua [tự đề xuất].

"Tôi không biết chi tiết. Tôi đã bị bỏ rơi khi còn quá nhỏ. Liệu một con chuột lang như tôi có nhớ được chuyện như vậy không?"

"...Thật ư?"

Anh ấy hẳn đã nghĩ về việc tôi đã trưởng thành như thế nào trong thời gian này.

Nhưng nếu Bertus phát hiện ra điều gì đó và biết danh tính thực sự của tôi, tôi sẽ phải rời khỏi Thủ đô Đế quốc.

Nhưng đột ngột như vậy?

Nếu anh ấy biết sự thật, anh ấy sẽ không bình tĩnh hỏi tôi như vậy, phải không?

Đó chỉ là một thái độ muốn hỏi một điều gì đó tầm thường. Bertus khoanh tay và nhìn chăm chăm vào tôi, dường như đang suy nghĩ điều gì đó.

"Sao tự dưng lại hỏi thế?"

Cuối cùng, tôi hỏi anh ta. Bertus dường như do dự một lúc, rồi thở dài thườn thượt.

"...Có hơi khó xử khi nói điều này. Chà, dù sao thì."

Bertus đặt tay lên vai tôi và nói khẽ.

"Cậu có anh chị em ruột nào không?"

Ah.

Nó có thể là?

Đó là nó?

"À, không, không hề. Ít nhất là trong trí nhớ của tôi... Tôi nghĩ vậy..."

"Lẽ hội trước, tôi nhìn thấy một cô gái trông rất giống cậu. Vì vậy, tôi đã tự hỏi liệu cô ấy có phải là em gái của cậu không, và tôi muốn tìm cô ấy, nhưng thật khó để tìm một người mà chỉ biết mặt."

"Ah, ừ... đúng là như vậy..."

Tôi cảm thấy chóng mặt.

Tôi cảm thấy muốn ném lên.

"Vì vậy, tôi nghĩ rằng nếu tôi biết cậu đến từ đâu, tôi có thể cố gắng tìm cô ấy. Nhưng đăng ký nhận dạng của cậu chỉ mới vào năm ngoái?"

Nghe những lời đó, toàn thân tôi nổi da gà.

Việc tôi gặp Bertus trong khi cải trang đã dẫn đến một cuộc điều tra về lai lịch của tôi.

Chắc chắn rằng Bertus vẫn chưa biết gì cả, và anh ấy không thấy nghi ngờ việc tôi đã đăng ký danh tính lần đầu tiên vào năm ngoái mà không có bất kỳ hồ sơ nào trước đó.

Nguy hiểm.

Sẽ thực sự nguy hiểm nếu anh ta đào sâu hơn nữa.

"Vì vậy... có thể hơi khó xử khi nói điều này, nhưng nếu cha mẹ cậu bỏ rơi cậu, và sau đó... anh chị em của cậu được sinh ra, cậu có thể có một người anh chị em mà mình thậm chí không biết, phải không? Ý tôi là, Tôi sẽ không làm điều đó nếu cậu không muốn tôi làm, nhưng nếu cậu làm vậy, tôi đã nghĩ đến việc xem xét nó một cách cá nhân..."

KHÔNG.

Anh có thể tìm ra.

Tôi phải ngăn anh ta lại.

Nó có thể bắt đầu với ý định tốt, nhưng cuối cùng anh ấy có thể phát hiện ra danh tính thực sự của tôi.

Đây không phải là một trò đùa; cuộc sống của tôi thực sự đang gặp nguy hiểm.

Không có lựa chọn nào khác.

Gần như là một phản xạ.

"Tôi đây."

Tôi không có lựa chọn nào khác ngoài việc nói ra sự thật.

"...Cái Gì?"

Bertus dường như không thể hiểu những gì mình vừa nghe.

"Là tôi đây."

Tôi tò mò về biểu cảm trên khuôn mặt của tôi ngay cả bản thân mình.

"Cái gì...? Hả? Cậu nói cái gì vậy?"

Bertus bắt đầu nghi ngờ chính đôi tai của mình.

Tôi đã thoát chết, nhưng...

Tôi đã muốn chết.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading